

dovolj bi bilo, prelomiti samo §. 14., kateri določuje, da naj se občni zbor pozneje v prvi polovici vsakega leta, tedaj pred koncem meseca junija skliče. Preložili bi bili občni zbor v mesec julij, in vse omenjene nepravilnosti bili bi s tem odpravili. Tudi Vam bi bilo potem mogoče delničarjem letne račune in bilanco na ogled razporežiti, kakor zahteva §. 26., česar v današnjem zboru niste storili. Prečitali ste nam nekatere številke, katere smo proti pozabili, in društvo povzdigovali z veliko pohvalo. Pa pri takih podvzetjih, kakor je dr. Vošnjak nedavno v nekem zboru rekel, ni dobro samo solnčnato stran kazati, senčnato pa zakrivati. In ravno ta senčnata stran je pri „narodni tiskarni“ menda zelo temna. Še včeraj, kakor se je po mestu govorilo, ste si prizadevali, račune sestaviti, pa jih niste mogli, ker je zmešnjava menda tolika, da nikjer take ni. In verjeti moramo, da je ta govorica resnična, ker nam danes ničesa niste predložili. Ali ste morebiti hoteli res ravnati po mišljenju dr. Vošnjaka, ki je neki rekel, da delničarjem ni treba vsega vedeti? — Tudi meni se pri „Slov. Narodu“ ne zdi vse tako lepo in gladko, kakor je dr. Vošnjak poročal. To mu hočem iz njegovega lastnega poročila dokazati. Gosp. Vošnjak sam je obstal, da je „Narod“ potrosil onih 5000 gold., katere so Štajerski rodoljubi velikodušno darovali. Od tistihmal začel je „Narod“ vsaki dan izhajati. Al vse je v ceni poskočilo; podražil se je papir; podražili so se delalci; povikšala se je plača uradnikova; število naročnikov pa se menda primerno ni pomnožilo, naj ima tudi okoli 950 naročnikov, kakor gosp. dr. Vošnjak trdi. Če je tedaj „Narod“ že takrat, ko je le po trikrat na teden izhajal; 5000 ali 6000 gold. podpore potreboval, kdo Vam bo tedaj le na besedo verjel, da je zdaj aktiven? Meni se temveč dozdeva, da „Narod“ ravno tako, kakor je poprej unih 5 ali 6000 požrl, zdaj životari od delniškega kapitala in da bode v nevarnost pripravil naše delniško društvo. Pa naj bi že to bilo, z veseljem bi žrtvovali potrebno mu podporo, da bi le tirjatvam slovenskega naroda ustrezal in zadostoval. (Konec prih.)

— (*Hudobno, pa vendar smešno!*) Nekdo, kteremu se sline cedé po istem gradu, kjer bivajo jezuiti v Repnjah, je, kakor se govori, razglasil v Vodiški fari, da je pritožbo zoper jezuite pri ministerstvu naredil g. Alešovec, vrednik „Brenceljna“, ki je v Vodiški fari rojen. Razdraženo kmečko ljudstvo je to laž brž verjelo, ter se po vač vaséh zdaj grozi: „naj se legori prikaže; ubili ga bomo!“ — Kakor slišimo, je storil gosp. Alešovec že potrebne korake, da očeta te hudobne laži tira pred sodnijo. Klerikalni „Brencelj“ preganja jezuite iz Repinj! — ali je svet že kaj tako neumnega slišal?

— (*„Pokozlov: vitez Frank“*) — tako beremo na pobotnici ranocelnika gosp. Mahorčiča od 26. maja t. l. lastnoročni podpis viteza Franka pri c. kr. okrajnem glavarstvu v Krškem, kateri ugotovlja (likvidira) pobotnice! — Da se drzne kozel respektive vitez Frank kaj tacega napisati na uradno pismo, to pač preočitno kaže surovost in zagrizenost birokratov!

— (*Pobirki iz časnikov.*) Nemčurska „Schulzeitung“ „Novicam“ nasproti pod naslovom „zur materiellen Lage der krainischen Volksschullehrer“ piše v 12. listu, sledeče: „Da smo na Kranjskem dobili šolsko postavo, imamo edino le zahvaliti se državnemu zboru“. Po takem bila bi tedaj laž, kar presvitli cesar v svojem sklepu od 29. aprila 1873 pravi: „s pritrjenjem deželnega zbora Moje Kranjske vojvodine ukazujem itd.“!! Druga neumnost, s katero liberallec sam sebe

po glavi bije, pa je ta, da pravi: „kako težko je djalo našim klerikalcem v deželnem zboru, da so sklenili učiteljem še zmirom dosti revno plačilo, razvidi se iz tega „wenn man die schwerfällige, melancholische Darlegung des Obmanns des Schulausschusses liest“. Pisar „Schulzeitung“ je mislil s tem kolom mahnuti po prvomestniku šolskega odseka, dr. Bleiweis-u, pa je vsekal barona Apfaltrerna, pisatelja onega poročila, v kterem prvomestnik ni besedice niti narekoval izurjenemu poročevalcu niti sam pisal. In gosp. baron je ravno mož tiste liberalne stranke, pred katero se „Schulzeitung“ v prahu vije! Po takem si ona sama sebi po pravici pravi: „man muß wirklich staunen, mit welcher Unverschämtheit das Blatt auf die geistige Beschränktheit unserer Landlehrer spekulirt“. Tako se lesica v svoje zanjke vjame! — Kolosalno surovost drugega članka, obrjenega proti „Učit. tovaršu“ in posebno proti vredniku njegovemu, je „Učit. tovarš“ spodobno obdelal. — V istem listu psuje izvrstne dopise v „Vaterlandu“ zavoljo šolske maše na pripravnici in vadnici Ljubljanski. Mi ne moremo verjeti, da je svitli knežškof s takimi ljudmi, kateri so „konfessionslos“ v besedi in djanji, tako „prijateljsko“ in tako „postrežljivo“ korespondiral, kakor „Schulz.“ piše, in mislimo, da mora gospod knez le razžaljan biti, ako jih katerija „Schulzeitung-e“, ki prav je „Geist vom Geiste“ in „Fleisch vom Fleische“ Tagblattarskega hvalisa z „feinen Herrn“.

Novičar iz domačih in tujih dežel.

Polóm finančni čedalje dalje sega in se širi čez zidovje Dunajsko po deželah. Na kant je prišla zdaj tudi „Industrie- und Commercialbank“ v Lincu. Osnoval se je sicer na Dunaji „pomočni komité“ in minister finančni je poslal okrožnico deželnim vladam, naj bodo na pomoč trgovstvu in obrtnijstvu; al vse to nima še nobenega vidnega vspeha. Kar je „liberalna èra“ sejala, to zdaj žane! Vse te denarne homatije hodijo dosedanjim kolovodjem ustavoverskim zdaj pred volitvami hudo na pot, kajti stranka „s čistimi rokami“ jim z velikim vplivom sama jamo koplje. Zato so pa tudi časniki Herbst-Giskrove stranke vsi potrti. — Od druge strani se pa tudi razpor med ministrom Strehmajerjem in drugimi ministri ne dá več zakriti, da! še celó Andrassy postaja dr. Ungerju in dr. Glaserju „prekonservativen“! In vse to se godi zdaj — pred bližnjem svetovne razstave, da tuji gosti vidijo, da politika Avstrijska ni tako zlata kakor stara in nova „Presse“ pišete. — Cesarica nemška se kot namestnica cesarja nemškega na Dunaji povsod z veliko častjó sprejema. — Cesarjevič Rudolf je odpoval na Štajarsko in Koroško.

Listnica vredništva. Gosp. C. O.: Hvaležno bomo sprejeli.

Žitna cena

v Ljubljani 28. junija 1873.

Vagán v novem denarji: pšenice domače 7 fl. 60. — banaške 7 fl. 45. — turšice 3 fl. 30. — soršice 4 fl. 20. — rži 4 fl. 15. — ječmena 2 fl. 90. — prosa 3 fl. —. — ajde 3 fl. 40. — ovsa 2 fl. —. — Krompir 1 fl. 8.

Kursi na Dunaji 1. julija.

5% metaliki 67 fl. 40 kr. Ažijo srebra 111 fl. 50 kr.
Narodno posojilo 72 fl. 40 kr. Napoleondori 8 fl. 85 kr.

Loterijne srečke:

v Gradcu	} 28. junija 1872:	34.	61.	59.	6.	22.
na Dunaji		45.	62.	58.	87.	1.

Prihodnje srečkanje v Gradcu in na Dunaji 12. julija.